

בדהרבי אבותינו

עלון שבועי שע"י תלמוד תורה 'עטרת חיים' לבני תורה ק"ק תימן יע"א
בנשיאות מרן הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א

רח' הרא"ש 2 אלעד, ישראל. טל: 03-9097022

הגיליון מופץ בכל בתי הכנסת ק"ק תימן בעיר אלעד ועוד..

פניני הלכה

שטיפת ריצפת הבית בשבת

מתוך ספר בנין משה

להרה"ג משה רצאבי שליט"א

(ח"ב פ"ג הל' י"א-י"ב)

א. אין לשטוף את ריצפת הבית או החצר וכדומה במים בשבת או ביום טוב, ואף על פי שהוא מרוצף, וגם כל בתי העיר מרוצפים, כדי שלא יעשה כדרך שהוא עושה בחול, וישכח ויבוא להשוות גומות במקום שאינו מרוצף. ואין להקל בזה גם במקום דוחק, כגון שהבית מלוכלך או בבתי חולים:

ובמקום דוחק או צורך גדול, מותר על ידי גוי:

ב. במקום שיש חשש נזק, כגון שנשפך שמן על הריצפה ויש לחוש שיחליקו בו בני אדם, מותר לשטוף ולהדיח את הריצפה:

וכן אם יש לכלוך או קיא וכדומה על הריצפה במקום אחד בבית, אפשר להקל במקום צורך לשפוף על מקום הכלוך בלבד מעט מים ולנגבם. ויגרור את המים על ידי "מגב" ("מקל גומי") בלי סמרטוט, משום איסור סחיטה, וכמו שיתבאר להלן בדיני סחיטת בגדים:

ויעיין שם באורך מקורי ההלכות ועוד פרטים רבים, וכאן לא באנו אלא לעורר וליתן לב לזה

בנתיבי החינוך

הרב אליהו נהרי שליט"א מנהל הת"ת

ויבא אברהם לספד לשרה ולבכתה (בראשית כג. ב)

מובא ב'מדרש הגדול' למהר"ד עדני זצ"ל בזה"ל: מה ספד לה, הוי אחות והוי סוכנת, וכי דרכו שלאדם לשית את אשתו אחותו, אלא שהיה בטוח עליה כאח על אחותו, עכ"ל.

יש להבין מהו הספד אברהם אשר מקונן הוא על שרה 'הוי אחות הוי סוכנת', מה הם דברי השבח אשר נמצאו במילים ספורות אלו.

ונראה לפרש שאברהם אבינו אמר, אם אספור לו שהיתה כשרה, והיתה צדקת, והיתה מכנסת אורחים וכו' וכו'. נמצאתי מגלה שהדברים שאמרתי אכן הינם בה, אך מה שלא מניתי, הן מפני ח"ו שכחה, והן מפני קוצר הזמן, לא ידעו השומעים האם אכן היו בה שאר שבחים או לאו. וא"כ בהספד כזה נמצאתי ממעט בכבודה ובמעלתה. ע"כ אמר אברהם, ואמר דברים שכוללים את הכל בשלימות מלאה ע"י שאביעה צערי על הסתלקותה וזעק, 'הוי אחות הוי סוכנת', לא אמר 'הוי אשתי' כי אשה אפשר לגרש או להוסיף עליה אחרת אם אינו מרגיש שהיא שלימה בעיניו, משא"כ אחותו שלאדם שהיא מבשרו מוסר נפשו עליה, ולעולם לא יפרד ולא יחלש הקשר ביניהם. וזהו שמסיים המדרש 'שהיה בטוח עליה כאח על אחותו'. ומזה נבין מדוע נקט רחמנא כאשר דבר עם קין על הרגו את הבל אחיו הדגיש 'אחיך' 'אי הבל אחיך' (בראשית ד. ט) 'קול דמי אחיך' (שם ט) לקחת את דמי אחיך' (שם יא) ולא אמר 'קול דמי הבל' 'לקחת את דמי הבל', שהרי דרך התורה לקצר ומספר אותיות הבל הן שלוש משא"כ 'אחיך' שהן ארבע, לומר לקין 'אחיך' בדוקא, שהיה לך הרבה יותר לרחם ולא חסת עליו. אך לפעמים גם האח הכי טוב לא יכול לסייע ולהיות יד ימינו של אחיו, מפני ריחוק המקומות, וכמו שאמרו חכמינו ז"ל 'טוב שכן טוב מאח רחוק'. ע"כ סיים אברהם אבינו ואמר, 'הוי סוכנת', הוי על זאת שהיתה הכי קרובה אלי, ע"כ בקיצור.

וכל זה העלנו על אף שאינו מענייני חינוך, משום שנסתלק מעמנו מזה כשבועים אחד מהמיוחדים שבדור, שנולד בתימן ונתגדל על ברכי הזקנים ועבר גלות תימן האחרונה על גופו, וראה כמו עינו כיצד אולא עמא ומידלדלא, וחווה בגפו סבל העולים אשר מסרו נפשם לשמור התורה בקדושה ובטהרה, והכיר בחכמתו את ההבדלים בין תימנה לארצה, וידע להילחם מלחמה השערה, ולא נרתע מן המשטינים ומן הלוחצים אף שמראיהם החיצוני כרבנים אך מעשיהם היו כנבלים, והיה מרבה להזהיר ולהתנהג כאן בארצינו הקדושה כפי שצריך לדור בגדר 'עלת בקרתא זיל בנימוסה' 'עם נבר תתבר' ודי לחכימא ברמיזא, ועם כל רוב עמלו שת פניו וחיבר ספרים לרוב, הלא הוא מרא דאתרא דבני ברק הרב הגאון הגדול רבי שלמה קרח זצ"ל, והוא בין אלו אשר אם יתחילו לכתוב עליו קורותיו ומאורעותיו לא יספרו ימיו, והוא בין אלו הראויים אשר יאמרו עליהם שהינם בגדר 'הוי אחות הוי סוכנת', ולב בר אינש התחמרמר בהסתלק נפש גדול נכד מארי עמרם זלה"ה. ועתה לענין חינוך ילדינו, יפה כח האחרונים בנינו צאן קדושים כאשר הם יודעים מאיזה שורש הם חצובים, ומה עשו אבותינו וזקננו באיזה מסירות נפש את הבורא יתברך היו עמלים, לא נרתעים ולא זעים, ואף שאוכל מנעו מפייהם מסרו נפשם עבור חינוך הבנים, ואלו שבתרמית גזו להם סימניהם היו בושים ונכלמים ליצאת כך חוצה להיראות בפני אנשים, ועוד רבים הסיפורים לאין ערוך ולאין מונים, וככל שנספר עליהם לבנינו נטיעים מגודלים, נחוק בלבם יראת ה' ואהבת התורה כרצון יוצר עולמים. וזהו אחד הדברים אשר בתלמוד תורה 'עטרת חיים' עושים ומוצאים פירות נפלאים. ועל כן יהא אדם חכם ויקרא וישמע ממעשי אבותינו ואמותינו הקדושים והטהורים וינחילם בילדיו ויראה בעזרתו יתברך זרע צדיקים קדושים וטהורים, הולכים בדרך האלדיים יראים מרבים, אכ"ר.

יתגדל משפע בריכה העליונה, האיש הצנוע אשר בארץ רחוקה משכנו, ולבו רחב כנגרת ימה, לסייע לתלמוד

תורה בשמחה רבה ה"ה **אליעזר שרעבי** יצ"ו. יהא רעוא שיזכה להמשיך להגדיל תורה ולהאדירה ויראה בפרי מעשה ידיו שפע ברכה והצלחה, ויזכה לבנים מאירים בתורה חממה, ויראת ה' על פניהם תהא נטובה, אכ"ר.

מחידושי רבותינו

מעלת הטיידות בעולם הזה

כתב מהר"י בדיחי זצ"ל בחיבורו 'חן טוב על פסוק זכרנו את הדגה אשר נאכל במצרים חנם' וכו' (במדבר יא. ה) ז"ל:

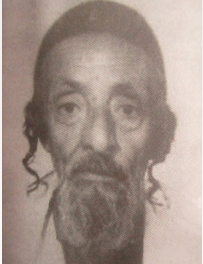
יש להקשות על אבות העולם דור רעה שאמרו כן, הלא נתן להם השם יתברך את המן שהוא חשוב מכל מאכל ומה גם שהיו טועמין בו כל מה שיחשבו לאכול, ופחות שבבני אדם לא יתכן שימאוס בטוב ויבחר ברע וכל שכן שיתאונן על העדרו תחת מציאות הטוב.

ואפשר לתרץ בהקדים מה שאמרו במדרש רבה פרשה ח"י וזה לשונם, דרש רבי עקיבא, וזכור את בוראך וכו' והגיעו שנים אשר תאמר אין לי בהם חפץ, אלו ימי המשיח, שאין בהם לא זכות ולא חובה, עד כאן. ופירש הרב יפה תואר בפרק שואל קאמר, ופליגא דשמואל דאמר אין בין העולם הזה לימות המשיח אלא שעבוד מלכות בלבד, שנאמר כי לא יחדל אביון. ובפרק הניזקין פירש רש"י, לא זכות, לא דבר לזכות בו, שכולם עשירים. ולא חובה, לאמץ ולקפוץ יד. וכן פירש בשבת פרק [שואל]. והרמב"ן ז"ל פירש, שאין להם בחירה ורצון. ואני פירשתי, שאף שהיו בחיירים, אחר הכינים ההשגחה עין בעין, נמצאו כמוכרחים על מעשה הטוב, עד כאן לשונו.

ועל פי זה יובן מה שיש לתמוה על אריכות הגלות הזה המר והנמהר, למה עשה ה' ככה בגלות הזו האחרונה. והלא אמר הנביא כל היום דוהו, ואמרו רבותינו ז"ל, שאין גזירת גלות זו הרביעית אלא אלף שנה כיומו של הקב"ה. והא עברו כמה שני וכמה דרי ואנחנו לא נושענו.

אלא אפשר לומר שאריכות הגלות הזה לטובתינו, שרצה הקב"ה לזכות את ישראל ולהרבות שכרם לעולם הבא, על ידי הבחירה והרצון, לפירוש הרמב"ן ז"ל שבימות המשיח אין בחירה ורצון, ולפיכך אין בהם לא זכות ולא חובה. או כפירוש הרב יפה תואר, שאף שתהיה בחירה, יהיו כמוכרחים במעשה הטוב, ואם כן לא יהיה להם זכות.

מי בתמונה?

בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

הלכך מרוב חסדיו של הקב"ה להיטיב לישראל להרבות שכרם, האריך הגלות, כדי שיהיו טרודים ויעבדו את השם יתברך מתוך טרדא שעיקר עבודת האדם, הוא, כשהוא מתוך טירדא רבה, כמו שכתב הרב ערבי נחל בפרשת אמור, על מאמר רבותינו ז"ל ביקש יעקב לישב בשלוה וכו'. וכתב, שאותו המעט שעובד האדם להקב"ה מתוך טירדא, חשוב יותר לפני הקב"ה מהרבה שיעשה האדם בהיות הדרך לפניו מתוקן בלי שום טירדא. וזהו עיקר השכר לעולם הבא, עד כאן.

ולזה תלה הקב"ה גאולתנו על ידי התשובה, כי על ידי התשובה שמעלתה רמה על כל המצות, וכמו שאמרו, במקום שבעלי תשובה עומדין צדיקים גמורים אינם יכולין לעמוד. או יבא משיח צדקינו. ואף על פי שאחרי כן נעבוד את השם יתברך בלי טירדא ומונעים, כבר יש לנו שכר מרובה על ידי התשובה. ולפיכך רצה הקב"ה להאריך הגלות הזו, כדי שנעבוד אותו מתוך מונעים, להרבות שכרנו לעולם הבא. ער שנשוב כולנו בתשובה שלימה. או עד שיגיע עתה, אם חס ושלום לא נשוב.

ומה שאמרו רבותינו ז"ל, אין בן דוד בא עד שיכלו כל הנשמות שבאוצר הנקרא גוף. הטעם לפי דרכינו, כדי שיוכו כל הנשמות של ישראל לשכר העולם הבא, על ידי שטורחים ונטרדים אחר מוונותיהם, ויעבדו את השם יתברך מתוך טירדא, שהוא עיקר קיבול השכר. ולשון רבה פרשת תזריע, אין בן דוד בא עד שיכלו כל הנפשות שעלו במחשבה ליבראות.

ואם תאמר, אם כן למה אנו מקוים ומצפים לישועה, וכמה נביאים וצדיקים וחסידים מימות אדם הראשון ועד עכשיו מייחלים ומתפללים לשם יתברך שיחיש משיח צדקינו הואיל וכונת השם יתברך לזכות את ישראל שיעבדוהו מתוך מונעים.

אפשר לומר, כי מפני שהשכינה מוכרחת להיות עמנו בגלות לשמור אותנו, וכמו שאמר הכתוב עמו אנכי בצרה. לזה, מאהבת ישראל הצדיקים והחסידים לשם יתברך, אינם משגיחים על הרבות שכרם לעולם הבא, ומצטערים על כבודו של הקב"ה שהוא עמנו בגלות. ורצונם לעבוד אותו בלי לקבל פרס, ולשמור מצות התורה ולקיימן בשלימות, כעבד המשמש את רבו שלא לקבל פרס. ולזה הם מצפים ומתפללים לשם יתברך שיחיש הגאולה, כדי שלא תהיה השכינה מעוכבת בגלות.

ועל פי זה יובן מה שאמרו רבותינו ז"ל, שכשיתלק האדם מן העולם הזה, אומרים לו, צפית לישועה. ולכאורה יש לאדם התנצלות, לומר, מה אועיל בצפייתי ויש עת לקץ, ולמה יענש על זה. ועוד, בני אדם שנסתלקו מן העולם הזה בימי שלותן של ישראל ועדין לא גלתה שכינה, למה אומרים להם צפית לישועה.

אלא, לפי דרכינו מובן, שהכוונה כמו שכתבנו, שאם האדם ציפה לישועה, ממילא שעבודתו בעולם הזה היתה שלימה, שלא השגיח על הרבות שכרו בשביל שעובד על ידי טירדא. ולא כיון בעבודתו אלא על מנת שלא לקבל פרס, דהא בימות המשיח אין קיבול שכר, למר כדאית ליה ולמר כדאית ליה כמו שכתבנו לעיל.

ועתה נבוא לתרץ מה שהקשינו למעלה על מה שאמרו זכרנו את הדגה אשר נאכל במצרים חנם. ויובן על פי מה שכתבנו לעיל בשם הרמב"ן ז"ל, ומצורף לזה מה שאמרו רבותינו ז"ל, 'אשר נאכל במצרים חנם', חנם מן המצות. ופירש הרב בעל חושב מחשבות, מפני שהיו טרודין אחר מוונותיהן במצרים, היו פטורין מן המצות, עד כאן.

וידוע מה שכתב הרב ערבי נחל, דדור המדבר בטלה מהם הבחירה, מצד שהיו אחוזין בנשמת משה רבינו עליו השלום, שבטלה ממנו הבחירה, מצד מעשיו הטובים והזדככות גופו, יעויין שם.

ואם כן, אף אם יעשו המצות, אין להם שכר לעולם הבא, מפני ביטול הבחירה. וגם לא יש להם טירחא אחר מוונותיהם, שהמין יורד להם בכל יום. ואילו היתה להם טירדא אחר מוונותיהן, אזי היה להם בחירה ורצון, במה שמכריח לפנות עצמו מעסקיו ורודפין אחר המצות. וכמו שהיו במצרים, אף על פי שהיו פטורין מן המצות מפני שהיו טרודין אחר מוונותיהן, היו מכריחין עצמן לעשות איזה מצוה שלמדו מאבותיהן. אף על פי שעדין לא ניתנה התורה, היו מקיימין מצות, וכמו שאמרו שהיו שומרים שבת, שהיא שקולה ככל התורה.

ועל כן, כשראו ישראל שאין להם טירדא, אם כן הם מוכרחים לעשות הטוב, ואם כן אין להם זכות וחובה, על כן נתלוננו על זה ואמרו זכרנו את הדגה וכו', שהיינו טרודין בהם, ובעת הטירדא חנם אנו מן המצות, ואין אנו מוכרחין לעשות הטוב, וכשאנו מכריחין עצמינו לעשות הטוב, אזי היתה עבודה שלימה לפני השם יתברך, והיה קיבול שכר. מה שאין כן עתה שאנו אוכלין המן בלי עסק וטירדא, אין העבודה שלימה. ולא תימא שמאסו באכילת המן ובחרו באלו, הדגה ושאר מה שנזכר בפסוק. אלא הכוונה כמו שכתבנו. ועל זה היתה תלונתם. וכונתם לשם שמים כדי לזכות. ואם שגית. אתי תלוי משגות.

פתרונות לפרשת 'וירא'
אחודה חידה! ישמעאל בן אברהם, ותלוי באיזה זמן ובקביעת הבורא יתברך עיין אורח החיים הקדוש.
הזוכה: מי שהכל שלו.
מי בתמונה: שבוע האחרון לפתורנה!

אחיה חיה!
ההספד הגדול של מי? ועל מי? וכמה מיליון? בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

להצלחת כל תורמי התלמוד תורה היבטושיב"נ

לזש"ק
תומר ישראל בן יעקב
ואודליה בת מנשה

לעילוי נשמת
מרת חביבה בת רחמה
אוחנינה ע"ה תנצב"ה

לעילוי נשמת
מוהר"ר חיים בן שלמה עדני זצוק"ל
מרא דאתרא דאליכין, תנצב"ה

מהליכות אבותינו

השד"רים לתימן (ח"ב)

(המשך המכתב מהכולל דארץ ישראל ליהודי תימן)

ובגבולכם נפל הגורל למעלת האור כי טוב, החכם השלם בישראל להלל, כה"ר שלמה בן לא"א הר"י יצחק אב"ד עה"ק ירושלם תובב"א, לנסוע אליכם בערי תימן, ע"א. ותקבלו אותו כהקבלת פני שכינה ותעזרו אותו ולא תאחרו אותו ולא תעצרו אותו לילך לחזר מעיר לעיר ומכפר לכפר, יען כי הוא אדם חלש ואין לו כח לילך בדרכים הללו, ובפרט שכל הדרכים בחזקת סכנה, וכ"ש דרכים שבשערי תימן. ובעוה"ר קול דמי ר' ברוך צועקים מן האדמה.

והנה אנחנו רבני עה"ק יושלם תובב"א גוזרים בכוח התורה הקדושה ובכח א"י ובכח ירושלם עה"ק, כי בבוא אליכם הרב שד"ר באיזה עיר ובכל פלך ופלך הסמוכים לדי פנות העולם היושבים בערי תימן יע"א, וחיובא רמיא עליכם לכל איש ואיש אשר בשם ישראל יכונה, מקטן ועד גדול, מנער ועד זקן, טף ונשים, יתחייב ליתן תרומת ה' ולחזק את בדיק בית ה', ומצוה הבאה בידכם אל תחמיצוה, לקבץ את כופר נפשו מאשר תשיג ידו, לזכות עצמו ואנשי ביתו להסתופף בצלא דמהימנותא, לתת לו חלק ונחלה בבית אבינו. וכל איש ואשה, קטן וגדול, אשר תשיג ידו ויעלים עיניו מן המצוה הזאת, מלבד שאין רוח חכמים נוחה הימנו, רוח המקום אינה נוחה הימנו, הרי הוא מעכשיו מובדל מעדת ישראל ב"מ, ואין לו חלק ונחלה ויד ושם בבית אלדינו. ובטחנו בה' שח"ו על בני ישראל הרחמנים בני רחמנים אבותינו הקדושים שיבואו לידי מדה ח"ו לקפוץ את ידיהם מלתת תרומת ה', כי אדרבא, מרבים העם להביא. ובטחנו בד' ובחסדי אחינו בני", שכל אחד ממנו, ומרצונו ומנדבת לבו, בוא יבוא בשמחה ובטוב לבב, יעמוד ויצעק: תקחו את תרומתי. ובטוחים אנו שיתן בלבבכם רצון ובלב כל אחינו בני"י הי"ו ולא תשיבו פנינו ריקם, כי גדולה הצדקה שמקרבת הגאולה ושומע לנו ישכון בטח, וכל הברכות יחולו על ראשם, וצדקה תציל ממות, ויגאל אתנו ואתכם בב"א, ויראתו נפלאות ויגאל שכינת עוזינו בב"א.

כה דברי עמוסי התלאות בצעדיך ירושלים, חתמנו שמותינו היום כ"ה לחדש תשרי משנתנו זאת הת"ר ל"ק ובא סימן גדול יהיה כבוד הבית הזה האחרון מן הראשון אמר ה' צבאות.

והחותמים על האגרת חותם הכולל עה"ק ירושלם ק"ק, ראשון לציון כה"ר דוד חזן, ואחריו כה"ר יעקב קפיטולו ס"ט. ואחריו כה"ר בנימין מרדכי זונין. ואחריו כה"ר מרדכי מיוחס ס"ט. ואחריו כה"ר משה פדאדו ס"ט. ואחריו כה"ר יוסף דנון ס"ט ואחריו כה"ר ידידיה אבואלעפאי ס"ט ואחריו כה"ר חנינא ספורטה ס"ט. ואחריו כה"ר ידידיה אבואלעפאי ס"ט.

ויהיו חיי טרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים שני חיי טרה (בראשית כג. א)

מה שזכתה טרה אמנו שזכרו שני חייה, ולא מצאנו שזכרו שני חיי אשה אחרת זולתה. נראה שהטעם הראשון הוא, מפני שהיתה מגיירת את הנשים, כמו שאמרו רבותינו ז"ל (ב"ר פל"ט יד), אברהם אבינו ע"ה מגייר את האנשים, וטרה מגיירת את הנשים.

עוד אפשר לומר שזכתה מטעם גמילות חסדים שהיתה עושה. שהרי נראה מהכתוב, שהיא היתה אופה לאורחים בעצמה, אף על פי שהיה לה שפחות הרבה. שהרי אברהם אבינו ע"ה אומר לה (יח"ו) מהרי שלש סאים קמח סולת לוישי ועשי עוגות, הרי שהיתה אופה היא בעצמה, וזה לאהבת גמילות חסדים. ואף על פי שהיתה כבר בת תשעים שנה, היתה היא מכינה את האוכל לאורחים, ומכל שכן לדברי רז"ל (ב"ר פמ"ח יב) שהם היו תשע סאין.

ועוד שמעתי טעם, שהכתוב רמו קנין המערה באיזה שנה היה הקנין, כי למדו חז"ל (ע"י ב"ר פנ"ח ח) כל דיני השטר מויקם שדה עפרון וכו' (כג יז). נשאר לנו ללמוד התאריך, איפה נרמו. שהרי יוצא שנקנית המערה בשנת כפ"ה לבריאה. שהרי נח מת כשאברהם אבינו היה בן נ"ח שנים.

והראיה מהחשבון הזה. שהמבול ירד בשנת אלף ותרנ"ז שנים לבריאת העולם, ואותה השנה שנת שש מאות לחיי נח, שנאמר (בראשית ז יא) בשנת שש מאות שנה לחיי נח וכו' ביום הזה נבקעו כל מעינות תהום וכו', ונח חיה אחרי זה שלש מאות וחמשים שנה, שנאמר (שם ט כח) ויחי נח אחר המבול שלש מאות שנה וחמשים שנה, הרי ב' אלפים ושש שנים, ואברהם אבינו היה בן נ"ח שנים, עוד מ"ב שנים לחיי אברהם אבינו ע"ה, הרי הוא בן מאה שנים, הרי ב' אלפים ומ"ח שנה. עוד ל"ז שנים, כי כשמתה טרה אמנו היא היתה בת קכ"ז, ואברהם אבינו היה בן קל"ז שנים, הרי שנקנית המערה בשני אלפים ופ"ה שנים לבריאת העולם.

ואפשר לתת סימן לזה, שאנחנו יכולים לומר "כפ"ה מלא" ובכסף מלא נקנית מערת המכפלה. ומפני זה חשב הכתוב שני חיי טרה. ויש עוד כמה טעמים לזה.

(פירושים משלחן גבוה עמ' כא)

בדרכיהם אתהלך...

הרבה שלוחים למקום (ח"ג)

"אם תאפשר לי לנהל את הענין, אני אוציא אתכם מהצרה הזאת." הרב יעבץ התלווה לקאסם אל ביתו של התובע הנפגע, אשר שכב על מטתו כשהוא נאנק מכאבים. קאסם ניגש אליו והבהיר לו, כי נמצאו שני עדים המעידים כי הוא הכה את היהודי במקלו, והיהודי נאלץ להתגונן. הוא הפציר בו להסכים להגיע לפשרה, כדי למנוע שפיכות דמים.

החולה המוכה החל לגבש דעה מתוך חוסר בטחון, וקאסם שהבחין בכך, שלף שני ריאל מכיסו ונתן לו. הוא הוסיף ושכנע אותו, כי אם יקנה כבש וישתה מהמיץ של הצלי, חזוהו יבריא מיד. אחר כך פנה אל הרב בצעקות: "שתוק יהודי, אתה רוצה לגרום שפיכות דמים בין מוסלמים? קבל מיד את הפשרה שלי". מיד אחר כך החל לכתוב כתב הסכמה בינינו, וחתם עליו, ומסר לי.

הודה הרב לגוי על הפעולה שעשה, והזמין אותו לארוחת צהרים, על שהציל את המצב. מיד פנה הרב אל השופט עם ההסכם החתום, ושלם מה שמגיע לפי החוק שלהם, על מאסרו של החבר יוסף, והשופט שחרר מיד את יוסף מבית הסוהר. בסיעתא דשמיא נסתימה הפרשה כאן. יוסף שוחרר, והרב שלם את כל ההוצאות עבורו, תהילה לשם יתברך.

(יהודי צעדה והסביבה)

לעילוי נשמת חיים בן יחיא נהרי ז"ל, אוריאל אהרן בן אליהו פרץ ז"ל, דוד בן סעיד בשארי ז"ל, יוסף בן יחיא נהרי ז"ל, ר' אברהם בן יצחק דאוד טביב זצ"ל, יפה בת יחיא נהרי ע"ה, תנצב"ה

תפארת בנים

חכמי תימן

הרב אברהם ענעאני זצ"ל מרבני מזרח תימן, בקי בתלמוד ופוסקים ואף בחכמת החן.

בקי בשירת תימן ואף חיבר שירים פיוטים ובקשות במשקלים וחרוזים עם תנועות ויתד. ואף רמז בחלק משריו את העתיד לקרות לעם ישראל את יעלו ארצה.

היה קם עם בניו בחצות לילה להשתטח ולהתפלל לה' על שכיתא דבגלותא.

חיבר כמה חיבורים ותשובות, ביניהם 'קדש הלולים'.

לרפואת הנפש והגוף
לתמר אפרת בת
יחיא בשכחע"י

מימין המארי הצעיר

(מלמטה ומשמאל) משחקים יחדיו בהנאה

נהנים יחדיו במשחקי חברה

שתהיו אוהבין זה את זה...

התודה...

הברכה...

לאדם רם המעלה, אשר מערי ירושלים הטריה עצמו וברא לחוות בעניניו נועם תשב"ד השומרים מסורת אבותינו הנאמנה, ומלא ממונו וחסרו, להחזיק תורת ישראל ולהנחילה בצאן קדושים רבא,

ה"ה ערן מהסרי הי"ז

ימלא ה' ב"ה כל משאלות לבו לסובה, ויצליח דרכיו ויגדך כל מעשה דיו, ויאריך ה' ימיו בטוב ושנותיו בגעמים, ויראה כל זרעו זרע קדושים וטהורים, עושים מאהבה ושמהים ביסורים, בבריאות איתנה ונהורא מעליא דשנים ורענגים, אכ"ר.

כיתה ד' חוגגים מסיבת סיום מסכת תענית, יהא רעוא שיזכו לברך על גמון של ש"ס

לזש"ק יובל בן דוד ורות בת זכריה

לזש"ק שלום בן יעקב ומירב טליה בת מנשה

הערות, הארות ותשובות לחידות ניתן לשלוח לפקס: 03-9130009 או במייל: Nahari@enativ.com